Landes-Regierungs-Blatt

für das

Krakauer Verwaltungsgebiet.

Jahrgang 1859.

Erste Abtheilung.

XXIX. Stück.

Ausgegeben und versendet am 4. Juli 1859.

DZIENNIK RZĄDU KRAJOWEGO

dla

Okręgu Administracyjnego Krakowskiego.

Rok 1859.

Oddział pierwszy.

Zeszyt XXIX.

Wydany i rozesłany dnia 4. Lipca 1859.

105.

Kaiserliche Verordnung vom 2. Juni 1859,

(Reichs=Gesetz=Blatt, XXIX. Stück, Nr. 105, ausgegeben am 16. Juni 1859),

wirksam für alle Kronländer, mit Ausnahme der Militärgränze,

wodurch bestimmt wird, in wieferne die, für Sträflinge aus dem Civilstande während der Strafdauer auflaufenden Verpflegskosten, aus ihrem eigenen Vermögen zu ersetzen und hereinzubringen sind.

Zur Regelung der Ersatzpflicht der Verpflegungskosten für Sträflinge aus dem Civilstande verordne Ich, nach Einvernehmung Meiner Minister und nach Anhörung Meines Reichsrathes, daß im ganzen Umfange des Reiches, mit Ausnahme der Militärgränze, nachstehende Vorschrift von dem Tage der Kundmachung derselben in Wirksamkeit zu treten habe:

§. 1.

Die Verurtheilung in die Kosten des Strafverfahrens zieht künftighin für die, zu einer Freiheitsstrafe Verurtheilten auch die Verbindlichkeit zum Ersatze der, für ihren Unterhalt in dem Straforte nothwendigen Verpflegskosten, unter Beobachtung der Vorschriften des §. 343 der Strafproceß=Ordnung, nach sich.

Was unter Verpflegskosten zu verstehen sei, bestimmt der §. 338 der Strafproceß=Ordnung.

§. 2.

Ueber die Einbringlichkeit und bei Eintreibung dieser Verpflegskosten aus dem Vermögen des Sträflings, hat die über die strafbare Handlung erkennende Behörde nach jenen Grundsätzen zu entscheiden und vorzugehen, welche in der Strafproceß=Ordnung und in den §§. 139 bis 144 der strafgerichtlichen Instruction vom 16. Juni 1854 (Reichs=Gesetz=Blatt Nr. 165*) rücksichtlich der Kosten des Strafverfahrens vorgezeichnet sind.

§. 3.

Für jene Sträflinge, welche ihre Strafe bei der erkennenden Strafbehörde selbst vollstrecken, haben die vorschriftmäßig ermittelten, für Einen Tag berechneten jeweiligen Verpflegskostenpreise nach Abzug des für die Arbeit der Sträflinge ermittelten Durchschnittspreises zu gelten.

§. 4.

Die Ziffer des täglichen Verpflegskosten=Ersatzes hinsichtlich jener Sträflinge, welche in den zunächst unter Aufsicht und Leitung der politischen Landesstellen stehenden Strafanstalten verwahrt werden, und als zahlungsfähig erkannt worden sind, ist von dem Ministerium des Innern, im Einvernehmen mit dem Finanzministerium, für alle in einem

---

*) Landes=Regierungs Blatt für das Verwaltungsgebiet der Statthalterei in Lemberg, Jahrgang 1854, Erste Abtheilung, XXXVIII. Stück, Nr. 209, Seite 536.

105.

Cesarskie Rozporządzenie z dnia 2. Czerwca 1859,

(Dziennik Praw Państwa, Część XXIX, Nr. 105, wydana dnia 16. Czerwca 1859),

obowiązujące we wszystkich Krajach koronnych, wyjąwszy Pogranicze Wojskowe,

mocą którego ustanowioném zostaje, o ile koszta żywności, łożone na uwięzionych ze stanu cywilnego w ciągu trwania kary, z własnego ich majątku mają być wynagrodzone i ściągnięte.

Dla uregulowania obowiązku wynagrodzenia kosztów żywności, łożonych na więźniów ze stanu cywilnego, rozporządzam po wysłuchaniu Moich Ministrów i zasięgnieniu zdania Mojéj Rady Stanu, ażeby w całéj objętości Państwa, z wyjątkiem Pogranicza Wojskowego, wszedł w życie z dniem obwieszczenia onegoż przepis następujący:

§. 1.

Osądzenie na koszta postępowania karnego ściąga na przyszłość co się tyczy skazanych na karę więzienia, także obowiązek do wynagrodzenia kosztów, na ich utrzymanie w miejscu kary potrzebnych, z przestrzeganiem przepisów §. 343 procedury karnéj.

Co pod kosztami żywności rozumieć należy, o tém stanowi §. 338 procedury karnéj.

§. 2.

Co się tyczy możności i sposobu ściągnienia tychże kosztów żywności z majątku więźnia rozstrzygać i postępować będzie władza wyrokująca względem czynu karygodnego wedle zasad, jakie w procedurze karnéj i w §§. 139 aż do 144 karnosądowéj instrukcyi z dnia 16. Czerwca 1854 (Dziennik Praw Państwa Nr. 165*) co do kosztów postępowania karnego są wskazane.

§. 3.

Co do więźniów, odbywających karę swą u saméj wyrokującéj władzy karnéj, zastósowane być mają oznaczone wedle przepisów na każdy dzień obliczone ceny kosztów utrzymania po strąceniu średniéj ceny za robotę więźniów.

§. 4.

Cyfra dziennego wynagrodzenia kosztów żywności względem tych więźniów, którzy uwięzieni są w zakładach karnych, zostających wprost pod dozorem i kierunkiem politycznych władz krajowych, i u których możność zapłaty uznaną została, będzie przez Ministeryum Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Minister-

---

*) Dziennik Rządowy dla Okręgu Administracyjnego Namiestnictwa we Lwowie, Rok 1854 Oddział pierwszy, Część XXXVIII, Nr. 209, stronica 536.

und demselben Kronlande befindlichen Strafanstalten gleichmäßig durch eine eigene Verordnung zu bestimmen und von fünf zu fünf Jahren zu reguliren.

In gleicher Weise hat das Armee-Ober-Commando hinsichtlich der in Militär-Strafanstalten verwahrten Sträflinge aus dem Civilstande vorzugehen.

§. 5.

Gegen die auf diese Art ermittelten täglichen Verpflegungspreise findet kein Beschwerdezug Statt, nur wenn in der Gesammtberechnung der Verpflegskosten ein Verstoß unterlaufen sein sollte, ist eine Vorstellung zuläßig, und die dann nach den Umständen erforderliche Berichtigung vorzunehmen.

Auch während der Strafdauer kann bei dem Eintritte der gesetzlichen Bedingungen die Wohlthat des §. 343 der Strafproceß-Ordnung in Anspruch genommen werden.

§. 6.

Die Einbringung der entfallenden Verpflegskosten hat nach der für die Kosten des Strafverfahrens vorgeschriebenen Art in der Regel von sechs zu sechs Monaten stattzufinden.

§. 7.

Bei den, in einem inländischen Straforte verwahrten Ausländern hat die Einbringung dieser Kosten aus ihrem Vermögen nur in soweit stattzufinden, als selbes sich im Inlande befindet.

§. 8.

In den, der Leitung der politischen Behörden unterstehenden Strafanstalten sind die Sträflinge zu der ihnen nach der Hausordnung zugewiesenen Arbeit verpflichtet. Der Ertrag dieser Arbeit ist nach Abschlag des systemmäßig gebührenden Ueberverdienstes bei Feststellung der Verpflegskosten-Ersatzbeträge (§. 4) von dem zum Ersatze kommenden Verpflegsaufwande abzurechnen, und erst von dem Reste der auf jeden einzelnen Sträfling nach Kopf und Tag entfallende Ersatzbetrag zu berechnen.

In gleicher Weise wird auch in den übrigen Straforten nach Zuläßigkeit der Verhältnisse auf eine fortdauernde, möglichst gewinnbringende Beschäftigung der Sträflinge hinzuwirken, und nach denselben Bestimmungen hinsichtlich des Ueberverdienstes vorzugehen sein.

Die Abrechnung des Arbeitsertrages von den Verpflegskosten und die Feststellung der Verpflegskosten-Beträge (§. 3) kann jedoch in diesen Straforten nur für jeden einzelnen Sträfling abgesondert stattfinden.

§. 9.

Die Bestimmungen dieser Verordnung haben auf diejenigen Freiheitsstrafen keine Anwendung zu finden, welche durch ein bereits vor dem Tage, an welchem sie in Wirksamkeit tritt, gefälltes Strafurtheil verhängt worden sind.

stwem Skarbu dla wszystkich zakładów karnych w jednym a tym samym Kraju koronnym znajdujących się jednostajnie własném rozporządzeniem oznaczona i od pięciu do pięciu lat uregulowana.

W równy sposób postępować będzie nadkomenda wójsk co się tyczy więźniów ze stanu cywilnego znajdujących się w zakładach karnych wojskowych.

§. 5

Przeciw takiemu oznaczeniu dziennych cen żywności nie ma miejsca powołanie, tylko jeżeli w ogólném obliczeniu kosztów utrzymania zaszła pochyba, wolne jest przedstawienie, poczém wedle okoliczności potrzebne sprostowanie przedsięwziętém być ma.

Także i podczas ciągu kary można, jeżeli prawne warunki miejsce mają, domagać się dobrodziejstwa §. 343 procedury karnéj.

§. 6

Ściągnienie przypadających kosztów żywności nastąpić winno w powszechności od sześciu do sześciu miesięcy w sposób dla kosztów postępowania karnego przepisany.

§. 7.

Co się tyczy cudzoziemców w krajowym zakładzie karnym uwięzionych, ściągnienie kosztów rzeczonych z majątku ich o tyle tylko miejsce mieć może, o ile się tenże w krajach tutéjszych znajduje.

§. 8.

W zakładach karnych, podlegających kierunkowi władz politycznych więźnie obowiązani są do pracy przydzielonéj im wedle urządzenia domowego. Dochód z téj pracy po strąceniu usystemizowanéj zwyżki zarobku przy ustanowieniu kwot wynagrodzenia kosztów żywności (§. 4) od nakładu żywności wynagrodzonym być mającego będzie odliczonym, a dopiéro od reszty obliczona być winna dzienna kwota wynagrodzenia, przypadająca na każdego pojedynczego więźnia.

W równy sposób także i w innych zakładach karnych, jeżeli tego okoliczności dozwalają, staranie mieć należy o ciągłe, jak najkorzystniejsze zatrudnienie więźniów, a co się tyczy nadzarobku, postępować się ma wedle tych samych postanowień.

Potrącenie dochodu z pracy od kosztów żywności i ustanowienie ich kwot (§. 3) może atoli w rzeczonych zakładach karnych tylko dla każdego pojedynczego więźnia oddzielnie mieć miejsce.

§. 9.

Postanowienia niniejszego rozporządzenia nie będą miały zastósowania do tych kar wolności, które już orzeczone są wyrokiem karnym, wydanym przed dniem, w którym takowe w życie wchodzi.

§. 10.

Die Minister und Centralstellen sind zur Vollziehung dieser Verordnung angewiesen.

Verona, den 2. Juni 1859.

Franz Joseph m. p.

Graf von **Rechberg und Rothenlöwen** m. p. Freiherr von **Bach** m. p.
Freiherr von **Bruck** m. p. Graf **Nádasdy** m. p.

Auf Allerhöchsten Befehl:
Freiherr von **Ransonnet** m. p.

106.

Kaiserliche Verordnung vom 11. Juni 1859,

(Reichs-Gesetz-Blatt, XXIX. Stück, Nr. 106, ausgegeben am 16. Juni 1859),

wirksam für alle Kronländer,

die Zahlung der Zinsen der freiwilligen Anleihe vom Jahre 1854 für die Dauer der durch die Kriegsereignisse herbeigeführten Verhältnisse betreffend.

Ich finde nach Vernehmung Meiner Minister und nach Anhörung Meines Reichsrathes Mich veranlaßt, zu bestimmen, daß für die Dauer der, durch die Kriegsereignisse herbeigeführten Verhältnisse, die Zahlung der fälligen Zinsen der freiwilligen Anleihe vom Jahre 1854, in soweit solche laut Meiner Entschließung vom 11. April 1859 (Reichs-Gesetz-Blatt Nr. 70*) nicht durch Zoll-Zahlungen an der Stelle klingender Münze einfließen, oder nicht als Steuerzahlungen eingehen, in Banknoten mit einem entsprechenden Aufgelde, welches am 15. des, dem Verfallstage vorhergehenden Monates kundgemacht werden wird, erfolgen soll.

Es wird übrigens den Gläubigern freigestellt, die Zahlung in Staats-Schuldverschreibungen zu verlangen, welche nach fünf Jahren vom Verfallstage der Zinsen, für welche sie hinausgegeben werden, mit Zahlung der Zinsen und Zinses-Zinsen, also für je Einhundert Gulden mit Einhundert Achtundzwanzig Gulden in klingender Münze eingelöst werden.

Mein Minister der Finanzen ist mit dem Vollzuge dieser Verordnung beauftragt.

Verona, den 11. Juni 1859.

Franz Joseph m. p.

Graf von **Rechberg und Rothenlöwen** m. p. Freiherr von **Bruck** m. p.

Auf Allerhöchste Anordnung:
Freih. von **Ransonnet** m. p.

---

*) Landes-Regierungs-Blatt für das Krakauer Verwaltungsgebiet. Jahrgang 1859, Erste Abtheilung, XVIII. Stück, Nr. 70, Seite 217.

§. 10.

Ministrowie i władze centralne polecone sobie mają wykonanie niniejszego rozporządzenia.

Werona dnia 2. Czerwca 1859.

Franciszek Józef m. p.

Hrabia **Rechberg i Rothenlöwen** m. p. Baron **Bach** m. p.
Baron **Bruck** m. p. Hrabia **Nádasdy** m. p.

Z Najwyższego Rozkazu:
Baron **Ransonnet** m. p.

106.

Cesarskie Rozporządzenie z dnia 11. Czerwca 1859,

(Dziennik Praw Państwa, Część XXIX, Nr. 106, wydana dnia 16. Czerwca 1859),

obowiązujące we wszystkich Krajach koronnych,

dotyczące wypłaty prowizyj dobrowolnéj pożyczki z roku 1854 na ciąg stósunków przez wypadki wojenne sprowadzonych.

Po wysłuchaniu Moich Ministrów i po zasiągnieniu zdania Mojéj Rady Stanu rozporządzam, ażeby na ciąg stósunków, przez wypadki wojenne sprowadzonych, wypłata prowizyj przypadających z dobrowolnéj pożyczki z roku 1854, o ile takowe wedle postanowienia Mego z dnia 11. Kwietnia 1859 (Dziennik Praw Państwa Nr. 70*) nie drogą opłat celnych w miejsce monety brzęczącéj wpływają, albo nie drogą opłat podatku wchodzą, uskutecznioną była w banknotach z naddatkiem odpowiednim, które obwieszczoném będzie dnia 15. miesiąca przed dniem wypłaty bezpośrednio bieżącego.

Wolno atoli wierzycielom żądać wypłaty w obligacyach rządowych, które po pięciu latach, licząc od dnia wypłaty prowizyj, na które wystawione będą, z wypłatą prowizyj i uprocentowanych prowizyj, a przeto za każde sto złotych wymienione będą w kwocie studwudziestu ośmiu złotych w monecie brzęczącéj.

Mój Minister Skarbu poleconém sobie ma wykonanie niniejszego rozporządzenia.

Werona dnia 11. Czerwca 1859.

Franciszek Józef m. p.

Hrabia **Rechberg i Rothenlöwen** m. p. Baron **Bruck** m. p.

Z najwyższego Rozkazu:
Baron **Ransonnet** m. p.

---

*) Dziennik Rządu Krajowego dla Okręgu Administracyjnego Krakowskiego, Rok 1859, Oddział pierwszy, Cz. XVIII, Nr. 70, stronica 217.

107.

Erlaß des Finanzministeriums vom 11. Juni 1859,

(Reichs-Gesetz-Blatt, XXIX. Stück, Nr. 107, ausgegeben am 16. Juni 1859),

gültig für alle Kronländer,

über das Verbot der Ausfuhr von Eisen nach Serbien, Bosnien und den Donau-Fürstenthümern.

Im Vernehmen mit den betheiligten Centralbehörden wird die Ausfuhr des Roheisens, nämlich des Eisens in Blöcken oder Maßeln, dann des Stangen- oder Buscheneisens nach Serbien, Bosnien und den Donau-Fürstenthümern verboten.

Diese Bestimmung hat mit dem Tage in Wirksamkeit zu treten, an welchem dieselbe den Zollämtern zukömmt.

Freiherr von **Bruck** m. p.

108.

Verordnung der Minister der Justiz und des Handels vom 15. Juni 1859,

(Reichs-Gesetz-Blatt, XXIX. Stück, Nr. 108, ausgegeben am 16. Juni 1859),

wirksam für den ganzen Umfang des Reiches, mit Ausnahme der Militärgränze,

womit die Anwendbarkeit der Verordnung vom 18. Mai 1859, Nr. 90 des Reichs-Gesetz-Blattes, über das Vergleichsverfahren bei Zahlungseinstellungen von protokollirten Geschäftsleuten erweitert wird.

Mit Allerhöchster Entschließung vom 12. Juni 1859 haben Seine k. k. Apostolische Majestät zu genehmigen geruht, daß das, durch die Ministerialverordnung vom 18. Mai 1859, Nr. 90 des Reichs-Gesetz-Blattes *) eingeführte Vergleichsverfahren bei Zahlungseinstellungen, auf alle Kronländer, mit Ausnahme der Militärgränze, ausgedehnt werde. Zugleich werden in Folge derselben Allerhöchsten Entschließung hinsichtlich der Anwendung dieses Verfahrens für den ganzen Umfang des Reiches, mit Ausnahme der Militärgränze, nachstehende Bestimmungen erlassen:

§. 1.

In allen Kronländern, in welchen die gerichtliche Protokollirung der Firma eingeführt ist, hat sich das Vergleichsverfahren bei Zahlungseinstellungen nicht bloß auf die in den §§. 1—3 der erwähnten Verordnung bezeichneten Handels- und Gewerbsleute, Fabrikanten und die ihnen durch das Gesetz gleichgestellten Erwerbsgesellschaften und Actienvereine, sondern auch auf diejenigen Unternehmer freier Beschäftigungen zu erstrecken, deren Firma protokollirt ist.

---

*) Landes-Regierungs-Blatt für das Krakauer Verwaltungsgebiet, Jahrgang 1859, Erste Abtheilung, XXV. Stück, Nr. 90, Seite 268.

107.

Rozrządzenie Ministerstwa Skarbu z dnia 11. Czerwca 1859,

(Dziennik Praw Państwa, Część XXIX, Nr. 107, wydana dnia 16. Czerwca 1859),

obowiązujące we wszystkich Krajach koronnych,

dotyczące zakazu wywozu żelaza do Serbii, Bosnii i Księstw Naddunajskich.

W porozumieniu z dotyczącemi władzami centralnemi zakazanym jest wywóz żelaza surowego, to jest żelaza w blokach, tudzież żelaza sztabowego czyli prętowego do Serbii, Bosnii i Księstw Naddunajskich.

Rozporządzenie niniejsze wejdzie w życie z dniem, w którym takowe do urzędów celnych dojdzie.

Baron **Bruck** m. p.

108.

Rozporządzenie Ministrów Sprawiedliwości i Handlu z dnia 15. Czerwca 1859,

(Dziennik Praw Państwa, Część XXIX, Nr. 108, wydana dnia 16. Czerwca 1859),

obowiązujące w całéj objętości Państwa, z wyjątkiem Pogranicza Wojskowego,

mocą którego rozciągnioném zostaje zastósowanie rozporządzenia z dnia 18. Maja 1859 Nr. 90 Dziennika Praw Państwa o postępowaniu ugody przy wstrzymaniu wypłat ze strony przemysłowców protokółowanych.

Najwyższém Postanowieniem z dnia 12. Czerwca 1859 raczył Jego C. K. Apostolska Mość uchwalić, ażeby zaprowadzone rozporządzeniem ministeryalném z dnia 18. Maja 1859, Nr. 90 Dziennika Praw Państwa*) postępowanie ugody przy wstrzymaniu wypłat, na wszystkie Kraje koronne rozciągnioném zostało, wyjąwszy Pogranicze Wojskowe. Zarazem wydają się w skutek tegoż Najwyższego Postanowienia względem zastósowania postępowania rzeczonego w całém Państwie, wyjąwszy Pogranicze Wojskowe, przepisy następujące:

§. 1.

We wszystkich Krajach koronnych, w których sądowe zaprotokołowanie firmy jest zaprowadzone, rozciągać się będzie postępowanie ugody przy wstrzymaniu wypłat nie tylko na oznaczonych w §§. 1—3 rzeczonego rozporządzenia handlowników i przemysłowców, fabrykantów i na równi wedle ustawy z nimi stojące spółki przemysłowe i stowarzyszenia akcyjne, lecz téż i na tych przedsiębiorców wolnych zatrudnień, których firma protokołowaną jest.

*) Dziennik Rządu Krajowego dla Okręgu Administracyjnego Krakowskiego, Rok 1859, Oddział pierwszy, Cz. XXV, Nr. 90, stronica 268.

Im lombardisch-venetianischen Königreiche und in Dalmatien findet dieses Verfahren auf alle Personen und Gesellschaften Anwendung, welche im Sinne des codice di commercio als Handelsleute oder Handelsgesellschaften anzusehen sind, und zugleich entweder in den Registern der Handels- und Gewerbekammer als wahlberechtiget eingetragen erscheinen, oder, soferne sie fremde Staatsangehörige sind, von ihrem Handelsbetriebe eine solche Steuer entrichten, welche für die in das Register der Handels- und Gewerbekammer eingetragenen inländischen Handelsleute und Handelsgesellschaften die Wahlberechtigung begründen würde.

§. 2.

Die Einleitung des Vergleichsverfahrens steht nur demjenigen Gerichte zu, welches zur Eröffnung des Concurses über das Vermögen des Verschuldeten nach Maßgabe der Ansässigkeit desselben zuständig wäre.

§. 3.

Die Vergleichsverhandlung ist bei diesem Gerichte über das sämmtliche bewegliche, und über das im Inlande, mit Ausnahme der Militärgränze, befindliche unbewegliche Vermögen des Schuldners einzuleiten.

§. 4.

Besitzt der Schuldner ein solches unbewegliches Vermögen, über welches nach den bestehenden Gesetzen bei anderen Gerichten eine abgesonderte Concursverhandlung stattzufinden hätte, so hat das Gericht, von welchem das Vergleichsverfahren eingeleitet wird, hievon unter Anschluß einer Abschrift der nach §. 9 der Verordnung vom 18. Mai 1859, Nr. 90 des Reichs-Gesetz-Blattes, erlassenen Kundmachung, auf welcher der Tag der erfolgten Anschlagung anzumerken ist, sogleich alle diejenigen Gerichte, welche zu einer abgesonderten Concursverhandlung zuständig wären, in Kenntniß zu setzen. Diesen liegt ob, ohne Verzug die erfolgte Einleitung des Vergleichsverfahrens kundzumachen und in der von ihnen deshalb zu erlassenden Verlautbarung den Inhalt der erhaltenen Kundmachung wörtlich anzuführen.

§. 5.

Die nach der Verordnung vom 18. Mai 1859, Nr. 90 des Reichs-Gesetz-Blattes, mit der Eröffnung des Vergleichsverfahrens verbundenen Rechtswirkungen beginnen auch in Ansehung desjenigen unbeweglichen Vermögens, rücksichtlich dessen bei anderen Gerichten abgesonderte Concursverhandlungen stattzufinden hätten (§. 4), mit dem Anfange des Tages, an welchem bei dem zur Einleitung der Vergleichsverhandlung zuständigen Gerichte die Kundmachung hierüber angeschlagen worden ist, daher von diesem Tage an, bei keinem anderen Gerichte ein Concurs über das Vermögen des Schuldners eröffnet werden darf.

§. 6.

Ist ein Vergleich zu Stande gekommen, und dessen Bestätigung rechtskräftig geworden, oder ist das Vergleichsverfahren wegen dessen Erfolglosigkeit nicht weiter fort-

W Królestwie Lombardo-Weneckiém i w Dalmacyi znajduje postępowanie to do wszystkich osób i towarzystw zastósowanie, które w myśl *codice di commercio* uważane być mają za handlowników i spółki handlowe a oraz albo w rejestrach Izby handlowéj i przemysłowéj jako do wyboru uprawnione są wciągnione, albo, jeżeli są cudzoziemcami, taki podatek opłacają, któryby stanowił uprawnienie wyborowe dla wciągnionych w rejestrze Izby handlowéj i przemysłowéj krajowych handlowników i spółek handlowych.

§. 2.

Zaprowadzenie postępowania ugody przysłuża tylko temu sądowi, któryby właściwym był do ogłoszenia konkursu na majątku zadłużonego wedle osiadłości jego.

§. 3.

Rozprawa ugody wytoczona być ma w tymże sądzie względem całego ruchomego, tudzież względem znajdującego się w krajach tutejszych, wyjąwszy Pogranicze Wojskowe, nieruchomego majątku dłużnika.

§. 4.

Gdyby dłużnik posiadał taki majątek nieruchomy, względem któregoby wedle ustaw istniejących u innych sądów nastąpić miało oddzielne postępowanie konkursowe, wówczas sąd, który zarządził postępowanie ugody, przy załączeniu odpisu ogłoszenia, wydanego wedle §. 9 rozporządzenia z dnia 18. Maja 1859. Nr. 90 Dziennika Praw Państwa, na którym dzień przybicia zanotowanym być ma, natychmiast zawiadomić ma wszystkie sądy, któreby do oddzielnego postępowania krydalnego właściwemi były. Te obowiązane są bezzwłocznie obwieścić zarządzone postępowanie ugody, i w témże obwieszczeniu dosłownie przytoczyć treść ogłoszenia otrzymanego.

§. 5.

Skutki prawne, wedle rozporządzenia z dnia 18. Maja 1859, Nr. 90 Dziennika Praw Państwa, połączone z ogłoszeniem postępowania ugody, biorą początek także i co do tego majątku nieruchomego, względem któregoby u innych sądów nastąpić miały oddzielne rozprawy konkursowe (§. 4), z tym dniem, w którym u sądu, właściwego do wytoczenia rozprawy ugody, przybitém zostało ogłoszenie onéjże, a przeto od tego dnia już nie może u żadnego innego sądu ogłoszonym być konkurs na majątku dłużnika.

§. 6.

Jeżeli przyszła do skutku ugoda, oraz potwierdzenie onéjże prawomocnem się stało, albo jeżeli rozprawa ugody dla bezskuteczności daléj nie ma być pro-

zusetzen, so hat das Gericht, von welchem dasselbe eingeleitet wurde, die zu einer abgesonderten Concursverhandlung berufenen Gerichte hievon in Kenntniß zu setzen, damit im ersten Falle die Aufhebung der Unfähigkeit des Verschuldeten zur freien Vermögensverwaltung, und der Beschlagnahme seines Vermögens nach den Bestimmungen des Vergleiches auch dortlands in Vollzug gesetzt, im zweiten Falle aber die Verhandlung in das förmliche Concursverfahren geleitet werden könne.

§. 7

Ist es nothwendig, die Verhandlung in das förmliche Concursverfahren zu leiten, so ist dieses zwar von jedem Gerichte über dasjenige Vermögen zu pflegen, in Ansehung dessen dasselbe hierzu nach Maßgabe der bestehenden Gesetze zuständig ist, doch ist bei jedem derselben als der Tag der auch bei ihm erfolgten Concurseröffnung derjenige Tag anzusehen, an welchem die Kundmachung der Einleitung des Vergleichsverfahrens bei demjenigen Gerichte angeschlagen wurde, von welchem dieses Verfahren eingeleitet worden ist.

§. 8.

Das Vergleichsverfahren kann auch in Ansehung der, vor der Kundmachung der gegenwärtigen Verordnung eröffneten Concurse stattfinden, wenn die Einleitung desselben längstens binnen 30 Tagen nach dem Tage dieser Kundmachung angesucht wird, und wenn in denjenigen Ländern, in welchen die provisorische Concursordnung vom 18. Juli 1853, Nr. 132 des Reichs-Gesetz-Blattes, in Wirksamkeit steht, der Entwurf zur Vermögensvertheilung an die Gläubiger der dritten Classe noch nicht dem Concursgerichte vorgelegt und in allen übrigen Kronländern noch nicht das Classificationsurtheil geschöpft ist.

Für derlei Fälle haben jedoch folgende besondere Bestimmungen zu gelten.

§. 9.

Ist der durch das Concursedict festgesetzte Anmeldungstermin noch nicht verstrichen, so ist nicht nur von dem Gerichte die Einleitung des Vergleichsverfahrens mit Bezeichnung des zur Leitung desselben bestimmten gerichtlichen Commissärs kundzumachen, und von diesem die Wahl des Ausschusses der Gläubiger zu veranlassen, sondern der gerichtliche Commissär hat auch, im Falle sich zur Erzielung eines Vergleiches Aussicht darbietet, mittelst der im §. 17 der Verordnung vom 18. Mai 1859 vorgeschriebenen Kundmachung alle diejenigen Gläubiger, welche sich noch nicht bei der Concursmasse gemeldet haben, zur Anmeldung ihrer Forderungen binnen einer zu bestimmenden angemessenen Frist bei Vermeidung der in den §§. 17 und 27 der erwähnten Verordnung ausgedrückten Folgen aufzufordern, denjenigen Gläubigern aber, welche bei der Concursinstanz ein Eigenthums- oder Pfandrecht angemeldet haben, die Erklärung, in wieferne sie nach §. 19 dieser Verordnung an der Vergleichsverhandlung Theil nehmen wollen, bei Ausschließung von derselben, abzufordern.

wadzoną, wówczas sąd, u którego takowa wytoczoną była, zawiadomić o tém winien sądy do oddzielnego postępowania konkursowego powołane ażeby w pierwszym razie i tamże wedle postanowień ugody uchyloném zostało ogłoszenie niezdolności zadłużonego do wolnéj administracyi majątku, niemniéj zajęcie majątku jego, w drugim razie zaś ażeby rozprawa przeprowadzoną być mogła w formalne postępowanie konkursowe.

§. 7.

Jeżeli potrzeba wymaga, ażeby rozprawa w formalne postępowanie konkursowe przeprowadzoną była, wówczas to wprawdzie wytoczoném być winno przez każdy sąd względem tego majątku, względem którego tenże przynależnym jest wedle ustaw istniejących, atoli u każdego z nich jako dzień ogłoszonego u niego konkursu ten dzień ma być uważanym, w którym przybitém zostało obwieszczenie wytoczenia rozprawy ugody u tego sądu, od którego takowe postępowanie zarządzoném było.

§. 8.

Rozprawa ugody nastąpić może także i względem konkursów, przed obwieszczeniem niniejszego rozporządzenia ogłoszonych, jeżeli o to upraszać się będzie najdaléj w 30 dniach po niniejszéj promulgacyi, i jeżeli w tych Krajach koronnych, w których prowizoryczna ustawa konkursowa z dnia 18 Lipca 1853, Nr. 13 Dziennika Praw Państwa, w mocy zostaje, plan rozdziału majątku między wierzycieli trzeciéj klasy nie jest jeszcze sądowi krydalnemu przedłożony, w innych zaś Krajach koronnych wyrok klasyfikacyjny nie jest jeszcze wydany.

Wszelako do tych przypadków mają być zastósowane osobne postanowienia następujące.

§. 9.

Jeżeli termin zameldowania edyktem konkursowym ustanowiony nie upłynął, wówczas nietylko ogłoszoném być ma przez sąd zaprowadzenie postępowania ugody z oznaczeniem komisarza sądowego do kierowania onegoż przeznaczonego, przez którego wybór wydziału wierzycieli ma być zarządzonym, lecz sądowy komisarz, gdyby pokazywała się sposobność do osiągnienia ugody, zawezwać winien za pomocą obwieszczenia, przepisanego §. 17 rozporządzenia z dnia 18. Maja 1859 wszystkich tych wierzycieli, którzy się do masy konkursowéj jeszcze nie zgłosili, by zameldowali pretensye swe w ciągu terminu stósownego oznaczonym być mającego pod uniknieniem skutków w §§. 17 i 27 rzeczonego rozporządzenia wyrażonych, od wierzycieli zaś, którzy w instancyi konkursowéj zameldowali prawo własności lub zastawu, żądać oświadczenia, w jaki sposób wedle §. 19 rzeczonego rozporządzenia udział brać chcą w rozprawie ugody, pod wyłączeniem od takowéj.

Ist dagegen bei Einleitung des Vergleichsverfahrens der Concurs-Anmeldungstermin bereits verstrichen, so hat die Aufforderung der Gläubiger zur Anmeldung ihrer Forderungen zu unterbleiben. Der bestellte Commissär hat die Vergleichsverhandlung nur mit denjenigen Gläubigern, welche sich bei der Concurs-Instanz gemeldet haben, vorzunehmen und dabei denjenigen, welche ein Eigenthums- oder Pfandrecht angemeldet haben, eine Frist zur Abgabe ihrer Erklärung, in wieferne sie an der Vergleichsverhandlung Theil nehmen wollen, bei Ausschließung von derselben, zu bestimmen.

Diejenigen Gläubiger, welche sich bei der Concursinstanz nicht gemeldet haben, sind von dem Vergleichsverfahren und von der Befriedigung aus dem der Vergleichsverhandlung unterzogenen Vermögen ausgeschlossen. Im Uebrigen bleiben ihre Rechte gegen den Schuldner durch das Vergleichsverfahren unberührt.

§. 10.

Bei Einleitung dieses Verfahrens ist:

a) Die Inventirung des Vermögens nur in soferne vorzunehmen oder fortzusetzen, als sie nicht bereits im Concursverfahren erfolgt ist;

b) die zur Verwahrung des Vermögens bereits vorgenommenen Vorkehrungen haben einstweilen fortzubestehen;

c) zur Leitung des Vergleichsverfahrens ist von dem Gerichte entweder ein Notar, oder ein mit den Verhältnissen des Concurses bereits vertrautes Gerichtsmitglied zu bestimmen; in beiden Fällen ist dem bestellten Commissär der bestehende Concursmasse-Vertreter zur Mitwirkung beizugeben;

d) bis zu der nach den §§. 12 und 13 der Verordnung vom 18. Mai 1859 erfolgten Wahl des Gläubigerausschusses ist die Vermögensverwaltung von den bereits dafür bestellten Personen fortzusetzen. Auch nach der erfolgten Wahl kann die Verwaltung des Vermögens dem bisher bestandenen Vermögensverwalter unter der Controle des für das Vergleichsverfahren gewählten Gläubigerausschusses und unter der Leitung des gerichtlichen Commissärs anvertraut bleiben, wenn der Gläubigerausschuß und der gerichtliche Commissär nicht wegen Hindernissen, die sich aus der Fortsetzung der bisherigen Verwaltung gegen den Zweck des Vergleichsverfahrens ergeben, die Uebernahme derselben nothwendig finden;

e) die bereits bei der Concursinstanz, oder wenn deren mehrere bestehen sollten, bei was immer für einer derselben angemeldeten Forderungen sind auch im Vergleichsverfahren als angemeldet zu behandeln, ohne daß es einer neuen Anmeldung derselben bedarf;

f) Forderungen, welche bereits im Concursverfahren rechtskräftig für richtig anerkannt wurden, müssen auch im Vergleichsverfahren als richtig angesehen werden;

Jeżeli zaś przy zaprowadzeniu postępowania ugody termin zameldowania już upłynął, wówczas zaniechaném będzie wezwanie wierzycieli do zameldowania wierzytelności. Komisarz ustanowiony przedsiębrać winien rozprawę ugody z tymi tylko wierzycielami, którzy się do instancyi konkursowéj zgłosili, a przytém onym wierzycielom, którzy zgłosili prawo własności lub zastawu wyznaczyć termin do oddania oświadczenia, o ile w rozprawie ugody udział mieć chcą, pod wyłączeniem od takowéj.

Wierzyciele, którzy się do instancyi konkursowéj nie zgłosili, wyłączeni być winni od postępowania ugody równie jak od zaspokojenia z majątku, poddanego pod rozprawę ugody. Z resztą zaś prawa ich przeciw dłużnikowi przez postępowanie ugody nie będą zmienione.

§. 10.

Przy zaprowadzeniu postępowania tego:

a) inwentura majątku o tyle tylko przedsięwziętą lub daléj prowadzoną być ma, o ile nie nastąpiła już w postępowaniu konkursowém;

b) środki, jakie do zachowania majątku już przedsięwzięte zostały, mają tym czasem jeszcze być utrzymane;

c) do kierowania postępowania ugody wyznaczonym będzie przez sąd albo notaryjusz, albo członek sądu z stósunkami konkursu już obeznany, w obu razach do spółdziałania przydanym będzie komisarzowi ustanowionemu dotychczasowy zastępca massy konkursowéj;

d) aż do wyboru wydziału kredytorów, uskutecznionego wedle §§. 12 i 13 Rozporządzenia z dnia 18. Maja 1859 r. administracyja majątku prowadzoną będzie przez osoby ku temu już ustanowione. Także i po wyborze administracyja majątku pozostawioną być może dotychczasowemu administratorowi majątku pod kontrolą wydziału kredytorów, wybranych dla postępowania ugody i pod kierunkiem komisarza sądowego, jeżeli wydział kredytorów i komisarz sądowy nie widzą potrzeby odebrania takowéj, dla przeszkód wykazujących się z dalszego prowadzenia dotychczasowéj administracyi przeciw celowi postępowania ugody.

e) wierzytelności, zameldowane już u instancyi konkursowéj, lub gdyby ich więcéj było, u któréjbądź z nich, uważane być mają i w postępowaniu ugody za zgłoszone, przeto nie potrzebują nowego zameldowania;

f) wierzytelności, które już w postępowaniu konkursowém prawomocnie za sprawdzone uznane były, muszą także i w postępowaniu ugody za takie być uważane.

g) die vom Concursgerichte bereits rechtskräftig bewilligte gänzliche oder theilweise Befriedigung eines Gläubigers wird durch die Einleitung des Vergleichverfahrens nicht gehemmt;

h) Forderungen, welche erst gegen die Concursmasse entstanden sind, dann die für die Concursverhandlung aufgelaufenen Kosten müssen im Falle einer Ausgleichung vollständig berichtiget werden.

§. 11.

Von dem Tage des eingeleiteten Vergleichsverfahrens an, ist mit der Fortsetzung der Concursverhandlung, sowie mit der Vornahme einer Feilbietung, soferne letztere nicht etwa die Geltendmachung von Pfandrechten zum Gegenstande hat, (§. 10 der Verordnung vom 18. Mai 1859, Nr. 90 des Reichs-Gesetz-Blattes), bei allen Gerichten, bei welchen eine solche eingeleitet ist, inne zu halten, und diese Sistirung zugleich mit der, nach §. 9 der Verordnung vom 18. Mai 1859 zu erlassenden Kundmachung zu verlautbaren. Doch hat der Schuldner die eidliche Bestätigung über die Richtigkeit des von ihm vorgelegten Vermögensverzeichnisses bei dem Concursgerichte dann zu leisten, wenn dieselbe vor Einleitung des Vergleichsverfahrens von einem Gläubiger begehrt worden ist; auch wird die Fortdauer eines wider ihn bereits vorgenommenen Arrestes durch die Einleitung des Vergleichsverfahrens nicht gehindert.

§. 12.

Ist ein Vergleich zu Stande gekommen, und die Bestätigung desselben in Rechtskraft erwachsen, so ist die Concursverhandlung von jedem Gerichte, bei welchem eine solche eingeleitet war, für beendet zu erklären.

Ist ein rechtskräftiger Vergleich nicht zu Stande gekommen, so ist die Concursverhandlung bei jedem Gerichte, vor welchem eine solche eingeleitet war, sogleich fortzusetzen, und dieß durch Edict kundzumachen.

Wenn bei Einleitung des Vergleichsverfahrens der Anmeldungstermin noch nicht verstrichen war, so ist sogleich ein Anmeldungstermin aller derjenigen Forderungen, welche nicht schon früher bei dem Concursgerichte in der durch die Concursordnung vorgeschriebenen Form angemeldet worden sind, unter Androhung derjenigen Rechtsnachtheile, welche nach der Concursordnung aus der Versäumung des Anmeldungstermines entstehen, zu bestimmen und auf die durch die Concursordnung vorgeschriebene Art kundzumachen. Insbesondere ist den Gläubigern zu bedeuten, daß ihre etwa im Vergleichsverfahren gemachten Anmeldungen die Stelle einer Anmeldung ihrer Forderungen im Concurse nach den Vorschriften der Concursordnung zu vertreten nicht vermögen.

§. 13.

Diese Verordnung hat vom Tage ihrer Kundmachung in Wirksamkeit zu treten.

g) prawomocnie już przez sąd konkursowy dozwolone całkowite lub częściowe zaspokojenie wierzyciela, nie będzie wstrzymane przez zaprowadzenie postępowania ugody;

h) wierzytelności, jakie dopiéro przeciw massie konkursowéj powstały, tudzież koszta z rozprawy konkursowéj urosłe, muszą w razie ugody zupełnie być spłacone.

§. 11.

Z dniem zaprowadzonego postępowania ugody wstrzymanym być ma dalszy ciąg rozprawy konkursowéj, równie jak przedsiębranie licytacyi, o ile ta nie ma służyć do przeprowadzenia praw zastawu (§. 10 Rozporządzenia z dnia 18. Maja 1859 r., Nr. 90 Dziennika Praw Państwa), we wszystkich sądach, gdzieby takowa zarządzoną była, które to wstrzymanie obwieszczoném być ma wraz z ogłoszeniem, wedle §. 9 Rozporządzenia z dnia 18. Maja 1859 r. wydaném być mającém. Wszelako dłużnik przysięgą stwierdzić ma rzetelność przedłożonego spisu majątku w sądzie konkursowym wtedy, jeżeli to przed zaprowadzeniem postępowania ugody przez jednego z wierzycieli żądaném było; niemniéj dalszy ciąg aresztu, przeciw niemu już uskutecznionego, przez zaprowadzenie postępowania ugody nie będzie przerywanym.

§. 12.

Jeżeli ugoda do skutku przyszła, i potwierdzenie onéjże prawomocném się stało, rozprawa konkursowa w każdym sądzie, gdzieby była zaprowadzoną, za ukończoną ma być ogłoszoną.

Jeżeli prawomocna ugoda do skutku nie przyszła, wówczas rozprawa konkursowa w każdym sądzie, gdzie takowa była wytoczoną, natychmiast daléj ma być prowadzoną, co téż edyktem ma być ogłoszoném.

Jeżeli przy zaprowadzeniu postępowania ugody termin zameldowania jeszcze nie upłynął, wówczas wyznaczonym i w sposób w ustawie konkursowéj przepisany, ogłoszonym być ma natychmiast termin do zameldowania wszystkich tych wierzytelności, które nie były już pierwéj zameldowane w sądzie konkursowym w sposób, ustawą konkursową przepisany, pod zagrożeniem tych następności prawnych, jakie wedle ustawy konkursowéj wynikają z zaniedbania terminu rzeczonego. Mianowicie wierzycielom nadmienić należy, iż zameldowania, jakieby w rozprawie ugody zrobili, wedle przepisów ustawy konkursowéj nie będą zastępywać miejsca zameldowania wierzytelności ich w konkursie.

§. 13.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem obwieszczenia.

§. 14.

In denjenigen Kronländern, in welchen die Notariatsordnung erst durch das Patent vom 7. Februar 1858 (Nr. 23 des Reichs-Gesetz-Blattes *) eingeführt wurde, ist von denjenigen Gerichten, in deren Sprengel noch kein nach dieser Notariatsordnung bestellter, zu dem Geschäfte geeigneter Notar besteht, zur Leitung des Vergleichsverfahrens ein zur Ausübung des Richteramtes befähigter Beamter zu bestimmen.

Graf **Nádasdy** m. p. Ritter von **Toggenburg** m. p.

109.

Erlaß des Finanzministeriums vom 15. Juni 1859,

(Reichs-Gesetz-Blatt, XXIX. Stück, Nr. 109, ausgegeben am 16. Juni 1859)

giltig für alle Kronländer

womit für die bis Ende September 1859 zur Zahlung gelangenden Zinsen des Nationalanlehens das Aufgeld festgesetzt wird.

In Gemäßheit der kaiserlichen Verordnung vom 11. Juni 1859 (Reichs-Gesetz-Blatt Nr. 106 **) wird für die, von nun an bis Ende September 1859 zur Zahlung gelangenden Zinsen des National-Anlehens das Aufgeld, nach dem Durchschnittscourse der Monate März, April und Mai, mit 25 Percent festgesetzt.

Freiherr von **Bruck** m. p.

---

*) Landes-Regierungs-Blatt für das Krakauer Verwaltungsgebiet, Jahrgang 1858, Erste Abtheilung, VI. Stück, Nr. 23, Seite 70.

**) Ebendaselbst, Jahrgang 1859, Erste Abtheilung, XXIX. Stück, Nr. 106, Seite 190.

§. 14.

W krajach koronnych, w których ustawa notaryjalna zaprowadzoną została dopiéro Patentem z dnia 7. Lutego 1858 r. (Nr. 23 Dziennika Praw Państwa *) w tych sądach, w których okręgu nie ma ustanowionego wedle rzeczonéj ustawy notaryjalnéj, do czynności dotyczącéj uzdolnionego notaryjusza, wyznaczonym być ma do kierowania postępowania ugody urzędnik, uzdolniony do wykonywania urzędu sędziowskiego.

Hrabia **Nádasdy** m. p. Kawaler de **Toggenburg** m. p.

109.

Rozrządzenie Ministerstwa Skarbu z dnia 15. Czerwca 1859,

(Dziennik Praw Państwa, Część XXIX, Nr. 109, wydana dnia 16. Czerwca 1859),

obowiązujące we wszystkich Krajach Koronnych,

mocą którego ustanowioném zostaje ażyjo od prowizyj z pożyczki narodowéj, do końca Września 1859 r. do wypłaty przypadających.

Stósownie do Cesarskiego Rozporządzenia z dnia 11. Czerwca 1859 r. (Dziennik Praw Państwa Nr. 106 **), ustanawia się ażyjo od prowizyj z pożyczki narodowéj, od chwili obecnéj aż do końca Września 1859 r. wedle kursu średniego miesięcy Marca, Kwietnia i Maja, na 25 procentów.

Baron **Bruck** m. p.

---

*) Dziennik Rządu Krajowego dla Okręgu Administracyjnego Krakowskiego, Rok 1858, Oddział piérwszy, Część VI, Nr. 23, stronica 70.

**) Tamże, Rok 1859, Oddział piérwszy, Część XXIX, Nr. 106, stronnica 290.

§. [illegible]

[illegible]

[illegible] m. p. [illegible] m. p.

[illegible]

Rozporządzenie Ministerstwa Skarbu z dnia [illegible] Czerwca 1850,

[illegible]

[illegible]

[illegible]

Baron Krauss m. p.

[illegible]